

آغاز به کار «قرارگاه پیشرفت طرح‌های ملی» در دولت

رئیس‌جمهور در حکمی علی‌اکبر احمدیان، دبیر سابق شورای عالی امنیت ملی را به عنوان رئیس قرارگاه پیشرفت طرح‌های ملی و راهبردی کشور منصوب کرد. مسعود پزشکیان در این حکم ضمن انتصاب احمدیان به عنوان نماینده ویژه رئیس‌جمهور و رئیس

یادداشت

هدیه خبرنگار

حسین انتظامی، معاون وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و فعال رسانه و فرهنگ

روزنامه‌نگاری را از اینجا شروع کردم و همواره برایم خاص، خاطره‌انگیز و الهام‌بخش می‌نماید. پس بدیهی است وقتی می‌گویند «برای روز خبرنگار یادداشت بنویس» استقبال کنم. پس از تبریکات و عرض خدقوت و بیان اهمیت نقش و رسالت خبرنگاران و سایر عبارت‌های کلیشه‌ای، چند گزاره عرض می‌کنم که البته ممکن است نزد همکاران رسانه‌ای و مدیران کشور، نامحبوب باشد از این روی‌پیشاپیش بابت این خلاف آمده‌اپوزش می‌طلبم:

۲- دوره رسانه‌های رسمی رو به افول است. اگر نتواند خود را با اقتضائات زمانه هم‌راستا و هم‌داستان کنند کارشان تمام است و فقط پرهیزی گنگ از آنان می‌ماند. این تغییرات با ظهور پدیده شهروند- خبرنگار آغاز شد و بعدها به مدد فناوری (به‌ویژه گوشی‌های هوشمند) و تحولات در عرصه ارتباطات از جمله گسترش اینترنت و همه‌گیری شبکه‌های اجتماعی تغییراتی در سبک زندگی ایجاد شد و به تبع آن نوع مصرف و البته تولید رسانه‌ای، اولویت‌ها و تأثیر گرفت‌ها تغییر کرد. کارویژه‌های سنتی رسانه (اطلاع‌رسانی، آگاهی‌بخشی، آموزش، نظارت و سرگرمی) اگر چه صورت‌بندی اصلی خود را از دست نداد ولی نوشد و نسبت‌ها تغییراتی کرد و توان تأثیرگذاری (بسیج و جریان‌سازی) با تصاعدی شگفت‌انگیز رخ نمود.

در حال حاضر رسانه‌های تک‌نفره موج‌آفرین اند. نه عده و عُدۀای دارند و نه امکانات آنچنانی. یک حساب کاربری اند که بعضاً منبع رسانه‌های رسمی هم می‌شوند. حتی بعضی چهره‌هایی که در رسانه‌های سنتی (مطبوعات، رادیو و تلویزیون) شهرت یافته‌اند از رسانه رسمی بیرون می‌آیند و رسانه شخصی تک‌نفره خود را بالا می‌آورند. آخرین نمونه‌اش «ناکار کارلسون» روزنامه‌نگار مشهور شبکه فاکس نیوز بود که از رسانه رسمی خود خداحافظی کرد و بعدها شخصاً حتی با رئیس‌جمهور کشورمان گفت‌وگو کرد.

اگر سیاست‌گذاران رسانه و مدیران سایر بخش‌ها - که به هر حال با افکار عمومی مواجه‌اند- متوجه این تغییر نباشند و تلاششان بر تعامل به‌شیوه سنتی و بار رسانه‌های رسمی شکل می‌گیرد، می‌پیند این تعامل اثربخشی و خروجی سابق را ندارد.

۳- تک‌ریم خبرنگار، لوح‌دان و کادوهای مادی نیست که معمولاً بند اول همین یادداشت هم رعایت نمی‌شود! تک‌ریم واقعی چیز دیگری است: آموزش، پشتوانه‌های بیمه‌ای، حمایت حرفه‌ای، برخورد حقوقی و هنجاری با کسانی که او را سر کار می‌گذارند و دادن اطلاعات. اگر صدها دستگاه مشمول قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات، اجرای این قانون را تعهد کنند بزرگ‌ترین کادو به خبرنگار، روزنامه‌نگار، فعال رسانه‌ای و البته خود رسانه است.

یادداشت

روایت ایستادگی خبرنگاران در جنگ ۱۲روزه

روایتگران ایران مقتدر

سیدحسین حسینی | در عصر حاضر، جنگ‌ها صرفاً به میدان‌های نظامی محدود نمی‌شوند و عرصه‌های غیرمستقیم‌مانند جبهه رسانه‌ای و جنگ‌شناختی نقش محوری در تعیین سرنوشت ملت‌ها ایفا می‌کنند. جنگ ۱۲روزه رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران نمونه بارزی بود که نشان داد سنگرهای دوربین و قلم چقدر اهمیت دارند. خبرنگاران متعهد و انقلابی کشورمان، بی‌اعتنا به تهدید و گلوله، با دل‌هایی سرشار از ایمان و قلم‌هایی آمیخته با غیرت، خطر را به جان خریدند و با نثار خون پاک خود، روایتی روشن، دقیق و بی‌پیرایه از مقاومت سترگ و بیپروزی‌های درخشان ایران اسلامی را به گوش جهانیان رساندند. شهدای رسانه‌ای این جنگ نابرابر که قهرمانان گمنام و بی‌ادعای مقاومت‌اند، نام‌های هستند که همواره در تاریخ مقاومت و ایثار ملت ایران باقی خواهند ماند؛ شهید رضاعلی چوبداری، شهید امیرحسین طابوسی، شهید علی طهماسبی، شهید نیما رجب‌پور، شهید محمدمعین نظری، شهید محمدجواد الوندی، شهید احسان ذاکری، شهید ابوالفضل فتحی، شهید فرشته باقری، شهید معصومه عظیمی، شهید فاطمه صالحی و شهید صالح یابرامی. این شهیدان ثابت کردند رسانه، صلح‌سوم پیروزی است و بدون حضور مؤثر آن، هیچ جنگی در حوزه امنیت ملی قابل پیروزی نیست.

امروزه دشمنان ایران اسلامی با ابزارهای جنگ شناختی و روانی به دنبال ضربه زدن به اراده ملت‌ها و ایجاد رعب و وحشت هستند. آن‌ها تلاش می‌کنند با تحریف حقایق، افکار عمومی را به نفع اهداف استکباری خود هدایت کنند، اما روحیه شهادت‌طلبی و استقامت خبرنگاران ایرانی، این محاسبات را بر هم زده است. خبرنگاران با درک عمیق رسالت خود، در برابر بمباران روایت‌های جعلی رسانه‌های معاند و اتاق‌های فکر آمریکایی- صهیونیستی ایستادگی کردند و عملیات‌های بزرگ سپاه پاسداران انقلاب اسلامی مانند «عده صادق» و «بشارت فتح» را با دقت و صداقت به جهانیان گزارش دادند.

امروز که اطلاعات و داده‌ها به مثابه جنگ افزارهای پیشرفته در دسترس قرار دارند، خبرنگاران هنرمند و متعهد ما با انعکاس موقعیت‌ها و خنثی‌سازی دروغ‌های دشمن، نقش بی‌بدیلی در حفظ امنیت، اقتدار و پیشرفت انقلاب اسلامی ایفا می‌کنند؛ نقشی که بدون آن تحقق آرمان (ایران قوی) و حرکت به سوی تمدن نوین اسلامی ممکن نخواهد بود.

قرارگاه پیشرفت طرح‌های ملی و راهبردی کشور تصریح کرد: رفع موانع حضور و مشارکت مؤثر آحاد مردم و ایرانیان خارج از کشور و نیز سرمایه‌گذاران داخلی و شکوفاسازی و به ثمر نشاندن ظرفیت‌های مردمی بالاخص جامعه نخبگانی کشور در دستیابی به اهداف کلان قرارگاه، از اهم انتظارات اینجانب است.

تلاش مصر برای بازگرداندن ایران به میز مذاکره!

وزارت خارجه مصر در بیانیه‌ای اعلام کرد: «بدر عبدالعاطی» وزیر خارجه این کشور تماس‌های تلفنی جداگانه‌ای با «سیدعباس عراقچی» وزیر خارجه ایران و «رافائیل گروسی» مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی برقرار کرد. در این بیانیه آمده: این تماس‌ها در چارچوب تلاش‌های مصر با هدف تثبیت

در نقد توییتی جنجالی که مقایسه نابجایی میان وضعیت جامعه اسلامی با وضعیت قوم بنی اسرائیل مطرح کرد

موسی کنار ماست

۱۲روزه نمودی روشن از همین حضور و همراهی بود؛ هم در میدان نبرد و فرماندهی عملیات و هم در ارتباط مستمر با مردم؛ آن قدر که از این ارتباط نزدیک و تأثیرگذار می‌توان به عنوان منبع قدرت و انسجام ملت ایران در دوران سخت جنگ یاد کرد. پس اطلاق «غیبت حضرت موسی(ع)» سنخیتی با واقعیت جامعه اسلامی ندارد و تحریف آشکار تاریخ جنگ ۱۲روزه محسوب می‌شود.

از دیگر سو، در یک تحلیل نادرست دیگر، توصیف «گوساله‌پرستی» درباره جامعه ایرانی، نه تنها نادرست

بودن برداشت از «جایگاه رهبری» و «نقش مردم» به عنوان دو رکن مهم در صینات از نظام مقدس اسلامی را نشان می‌دهد، بلکه در فهم واقعیت‌های جامعه انقلابی نیز به اشتباه‌های جدی دچار شده است.

وقتی ۴۰ روز پیامبرشان به کوه طور رفت، گوساله‌پرست شدند؛ عده‌ای نیز امروز پس از اینکه دشمن در وسط مذاکره به ما حمله کرد و ملت ایران پیروز شد مجدداً در مذاکره می‌زنند!». این اظهارات حاوی خطاهای تحلیلی و معرفتی فراوانی است که نمی‌توان آن‌ها را نادیده گرفت. این سخنان نه تنها نادرست

سعید آجورلو- کارشناس و فعال

سیاسی | «خداوند برای بنی اسرائیل پیامبری فرستاد تا آن‌ها را از ظلم فرعون برهانند اما آن‌ها پس از پیروزی بر فرعون وقتی ۴۰ روز پیامبرشان به کوه طور رفت، گوساله‌پرست شدند؛ عده‌ای نیز امروز پس از اینکه دشمن در وسط مذاکره به ما حمله کرد و ملت ایران پیروز شد مجدداً در مذاکره می‌زنند!». این اظهارات حاوی خطاهای تحلیلی و معرفتی فراوانی است که نمی‌توان آن‌ها را نادیده گرفت. این سخنان نه تنها نادرست

فراخبر

هشدار قاطع مشاور رهبر معظم انقلاب در امور بین‌الملل به برخی حکومت‌های مدعی و بی‌اعتنا به مصالح خود و منطقه

زنگرور، قفقاز جنوبی را به کجا می‌برد؟

بپذیرد. در این میان با پایان آرامش تابستانی و آغاز دوباره تحركات دیپلماتیک میان ارمنستان و جمهوری آذربایجان، چشم‌انداز عادی‌سازی روابط میان این دو کشور بار دیگر توجه جهانیان را به خود جلب خواهد کرد. این روند در ادامه سه دهه منازعه، جنگ سال ۲۰۲۰ و آوارگی گسترده ارامنه از قره‌باغ در سال ۲۰۲۳ رخ می‌دهد. اما با وجود دست‌دادن‌های رسمی و بیانیه‌های با دقت تنظیم شده -چه در گذشته و چه در آینده نزدیک- یک پرسش بنیادین همچنان باقی است؛ آیا توافقی که در حال مذاکره است، صلحی پایدار به همراه خواهد داشت، یا صرفاً آرامشی موقت بر بحرانی حل نشده تحمیل می‌کند؟ جزئیات این توافق با توجه به چگونگی نامشخص است، اما گزارش‌ها حاکی از آن است که دو موضوع بسیار مناقشه‌برانگیز در آن گنجانده شده: نخست ایجاد کریدور ترانزیتی زنگرور از استان «سیونیک» ارمنستان برای اتصال جمهوری آذربایجان به «نخجوان» و دیگری حذف حق بازگشت برای جمعیت ارمنی آواره شده از قره‌باغ. سرنوشت این دو مسئله تعیین می‌کند که آیا صلحی واقعی و بادوام در راه است یا نه؛ صلحی که منافع همه منطقه به ویژه بازایران بزرگ آن همچون ایران را تأمین کند.

بیم دارند این مسیر منجر به تضعیف حاکمیت ملی و قطع تنها مسیر زمینی ارمنستان به ایران شود. در همین راستا، تهران نیز هشدار داده هر گونه اختلال در این پیوند با ایران خط قرمز محسوب می‌شود؛ موضوعی که بر شکنندگی وضعیت منطقه افزوده است.

آنچه این کریدور را به ویژه خطرناک می‌سازد، تنها ابهام حقوقی آن نیست، بلکه روند تحولی آن است: از مفهومی نظری در توافق آتش‌پس ۲۰۲۰، به مطالبه‌ای حداکثری از سوی باکو که با روایت‌های ژئوپلیتیکی تقویت شده است. در حالی که کریدور «لاچین» (که متقابلاً ارمنستان را به قره‌باغ، منطقه ارمنی نشینی که در جغرافیای آذربایجان قرار دارد، وصل می‌کرد) از بین رفته و جمعیت ارمنی این منطقه به زور کوچ داده شده‌اند، جمهوری آذربایجان همچنان بر ایجاد این مسیر پافشاری می‌کند. دلیل عمده این پافشاری، ضعف دولت ارمنستان در رد صریح این ایده و پذیرش تدریجی روایت باکو از سوی ایروان است. در واقع، این کریدور چیزی فراتر از یک طرح زیرساختی است. جمهوری آذربایجان خواستار ایجاد مسیری است که فاقد هر گونه کنترل گمرکی، حقوقی یا امنیتی از سوی ارمنستان باشد؛ خواسته‌ای که هیچ دولت مستقلی نباید

آرامش، ترویج راحل‌های مسالمت‌آمیز، از سرگیری مذاکرات در مورد برنامه هسته‌ای ایران و پیشبرد روند سیاسی و صلح‌آمیز صورت می‌گیرد. وزارت خارجه مصر اعلام کرد در جریان تماس با وزیر امور خارجه ایران، عبدالعاطی بر اهمیت پایبندی به کالال‌های دیپلماتیک و هموار کردن راه برای از سرگیری همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی تأکید کرد.

WWW.QUDSONLINE.IR

پنجشنبه ۱۶ مرداد ۱۴۰۴ ■ ۱۳ صفر ۱۴۴۷ ■ ۷ آگوست ۲۰۲۵ ■ سال سی و هشتم ■ شماره ۱۰۷۱۲

و بی‌پایه است بلکه قدرناشناسی در حق ملتی است که با ایثار و مقاومت خود در دهه‌های مختلف، پایه‌های انقلاب اسلامی را استحکام بخشیدند. این مردم سزاوار تشبیهاتی از این دست نیستند؛ به ویژه وقتی این تشبیهات از زبان کسانی بیان می‌شود که داعیه‌دار شناخت مردم و شناخت انقلاب اسلامی هستند. مردم ایران در تازه‌ترین نمود انقلابی، سینه خود را در برابر تجاوز خونین دشمن سیر کردند تا هم از ایران دفاع کنند و هم از جمهوری اسلامی. نقش بسیار بزرگ مردم را در دفاع از کشور ببینیم، بفهمیم و انکار نکنیم.

پیش از این هم، سخنانی مشابه توسط برخی افراد دیگر نیز مطرح شده بود؛ اظهارنظرهایی ناروا از این جنس که «مردم ما از یمن عقب‌ترند». این قضاوت‌های بی‌پایه همه در یک مسیر قرار دارند و در نادیده گرفتن نقش بی‌بدیل مردم در حفاظت از انقلاب اسلامی، اشتراک نظر دارند.

از سوی دیگر برخلاف ادعاهای رایج، آمار و نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد پس از جنگ اخیر، آحاد جامعه اسلامی به مذاکره بدین‌تر شده‌اند و این واقعیت روشن نشان می‌دهد تحلیل‌های مبتنی بر کلیشه‌های ذهنی، فاصله‌ای عمیق با واقعیت‌های جامعه دارد.

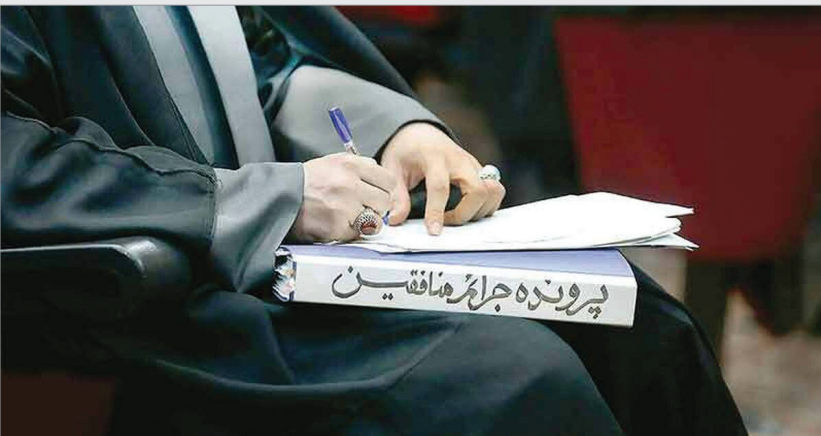
به نظر می‌رسد پشت این نگاه که تحلیل‌هایی از آن دست می‌آفرید، تفکر غلط «هسته سخت» وجود دارد؛ ایده‌ای که معتقد است در لحظه بحران تنها یک اقلیت محدود پای کار نظام مقدس اسلامی می‌ماند و صرفاً باید بر آن اقلیت متمرکز ماند اما تجربه جنگ ۱۲روزه، نادرستی این نگرش را هم ثابت کرد. این تجربه روشن نشان داد جامعه ایرانی یکپارچه پای نظام و کشور ایستاده و همین ایستادگی، خطی بر این نظریه شکست خورده کشیده است.

تفکراتی از این دست، علاوه بر این‌که در مبانی دینی دچار اشکال است، در شناخت جامعه هم ناکارآمد است؛ درست همان گونه که تحلیل‌های فرم‌یستی و گذارطلبانه، مثل نامه ۷۰۰ نفره هم نادرست است.

جا دارد تحلیل‌گرانی با تفکرات شکست خورده؛ خطاهای معرفتی و تحلیلی خود را اصلاح کنند و واقعیت‌های جامعه و نقش مردم را در صینات از کشور و در صینات از انقلاب اسلامی بهتر و دقیق‌تر بشناسند؛ چرا که ادامه این گونه تحلیل‌ها آورده‌ای جز زیان ندارد.

خبرهایی که از آلبانی می‌رسد نقش منافقین را در تجاوز صهیونیست‌ها به کشور روشن‌تر می‌کند

مزدوری تا آخر خط!

در جنایت و خیانت کم نگذاشته‌اند. در ابتدای سال ۶۰، وقتی جنگ مسلحانه را علیه ملت ایران آغاز کردند، خیال می‌کردند در مدتی کوتاه بر شهرها مسلط می‌شوند، اما همان‌طور که در جنگ اخیر رژیم صهیونیستی علیه ایران دیدیم، حضور گسترده مردم اجازه تحقق این خیال خام را نداد. او تصریح کرد: در دهه ۶۰، منافقین به دامان صدام پناه بردند و کمک‌های اطلاعاتی گسترده‌ای را علیه خاک وطن به دشمن ارائه کردند. آن‌ها پس از سقوط صدام، در خدمت اشغالگران آمریکایی درآمدند و اطلاعات

■ **کارنامه‌ای از خیانت و جنایت در حیات نکبت‌بار**
همچنین سال‌های دفاع مقدس، در روزهایی که رژیم صهیونیستی جنگ ۱۲روزه خود را علیه جمهوری اسلامی آغاز کرده بود، باز هم نام سازمان منافقین در صدر اخبار خیانت و مزدوری به چشم می‌خورد؛ اتفاقی که به گفته دبیرکل بنیاد هابیلیان، سابقه وطن‌فروشی منافقین را به نزدیک نیم‌قرن می‌رساند.

سید محمدجواد هاشمی‌نژاد در گفت‌وگو با قدس

با یادآوری کارنامه سیاه این گروهک تروریستی در

ایران، گفت: منافقین در طول حیات نکبت‌بارشان،

علی عمادی | اسنادی که در سی و ششمین جلسه رسیدگی به اتهام‌های ۱۰۴ نفر از اعضای سازمان مجاهدین خلق موسوم به منافقین ارائه شده نشان می‌دهد این گروهک همکاری‌های گسترده‌ای با رژیم صهیونیستی برای تجاوز به خاک میهن داشته و عملاً به عنوان بازوی این رژیم عمل کرده است. این جلسه، صبح سه‌شنبه در شعبه یازدهم دادگاه کیفری یک استان تهران برگزار شد. بر اساس این اسناد منافقین در جریان تجاوز ۱۲روزه اسرائیل به ایران تلاش کردند همانند دوران جنگ ایران و عراق با سناریو اظهار نگرانی نسبت به سلامتی، شماری از خانواده‌ها را مجبور به تماس با اعضای خانواده کرده‌تا از طریق تماس، به اطلاعات مکان‌های نظامی، تأسیسات زیربنایی و اماکن اقتصادی دسترسی پیدا کرده که این توطئه با هوشیاری خانواده‌ها و هشدارهایی که دستگاه‌های اطلاعاتی و امنیتی کشور به مردم داده بود، ناکام ماند.

سازمان منافقین که این روزها در آلبانی زیر چتر حمایتی غرب رژیم صهیونیستی فعالیت می‌کند همچنین تلاش کرده با بهره‌گیری از تاکتیک‌های جنگ‌شناختی و عملیات روانی، فضای داخلی کشور را ملتهب کند. بر اساس مستندات امنیتی، این پروژه که به صورت هماهنگ با برخی رسانه‌های معاند بیرون مرزی اجرا شده، روی تحریک افکار عمومی در بستر شبکه‌های اجتماعی و انتشار روایت‌های تحریف‌شده از تحولات میدانی، نظامی، شهری، امنیتی، اقتصادی و غیره متمرکز داشته است.